

A. Lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling

Kapitel 1. Faderskab

§ 1. Ægtebørn er børn af forældre, som på avlingstiden levede i eller senere har indgået ægteskab med hinanden.

§ 2. Et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, anses som barn af ægtemanden. Dette gælder dog ikke, såfremt det godtgøres, at moderen har haft samleje med en anden, og det må antages, at barnet er avlet af denne, eller hvis det på grund af barnets arveanlæg eller af anden særlig grund kan anses som sikkert, at ægtemanden ikke er barnets fader.

STK. 2. Levede ægtefællerne på avlingstiden separeret, eller var samlivet mellem dem ophævet på grund af uoverensstemmelse, gælder reglen i stk. 1 kun, såfremt det godtgøres, at de inden for avlingstiden har haft samleje med hinanden.

§ 3. Et barn, der fødes, efter at moderen har indgået ægteskab, men som må være avlet forinden, anses som barn af ægtemanden. Rejses der faderskabssag, gælder dette dog kun, såfremt ægtemanden efter reglen i § 6 kunne anses som fader til barnet.

§ 4. Indgår moderen til et barn uden for ægteskab ægteskab med den mand, hvis faderskab er fastslået, bliver barnet ægtebarn.

§ 5. Sag om faderskab til de i §§ 2-3 omhandlede børn kan rejses af ægtemanden, moderen, barnet eller en for barnet beskikket værge.

STK. 2. Sagen skal af ægtemanden anlægges inden 1 år efter, at han er kommet til kundskab om de omstændigheder, der antages at kunne begrunde en fralæggelse af faderskabet, og senest inden 5 år efter barnets fødsel.

STK. 3. Under de i retsplejelovens § 456 r, stk.4, angivne betingelser kan landsretten dog tillade, at sag anlægges efter udløbet af de i stk.2 nævnte frister.

§ 6. Som fader til et barn uden for ægteskab anses den, der inden for avlingstiden har haft samleje med moderen, med mindre der foreligger omstændigheder, som gør det lidet sandsynligt, at han er barnets fader.

STK. 2. Har moderen inden for avlingstiden haft samleje med flere mænd, kan en sagsøgt dog kun anses som fader til barnet, såfremt der er væsentlig større sandsynlighed for, at barnet er avlet af ham end af en anden.

§ 7. Faderskab til børn uden for ægteskab skal søges fastslået i overensstemmelse med reglerne i §§ 8-12, jfr. dog § 10, stk.2.

STK. 2. Er barnet ikke levende født, finder reglerne kun anvendelse, såfremt der rejses krav om bidrag i henhold til § 19.

§ 8. En uden for ægteskab besvangret kvinde kan ved henvendelse til mødrehjælpsinstitutionen eller politimesteren (i København overpræsidenten) forinden fødslen begære faderskabssag rejst mod den mand, hun opgiver som fader til barnet.

STK. 2. Uanset om begæring er fremsat i henhold til stk.1, skal den læge eller jordemoder, der har bistået ved fødslen, inden 14 dage gøre anmeldelse om denne til mødrehjælpsinstitutionen.

§ 9. Mødrehjælpsinstitutionen videregiver sagen med de af institutionen tilvejebragte oplysninger til politimesteren (i København overpræsidenten), der drager omsorg for, at faderskab søges fastslået.

§ 10. Moderen skal inden 1 måned efter barnets fødsel over for mødrehjælpsinstitutionen eller politimesteren (overpræsidenten) opgive, hvem der er eller kan være barnets fader.

STK. 2. Overøvrigheden kan fritage moderen for den i stk.1

omhandlede oplysningspligt, medmindre det må anses for stridende mod barnets tarv, at faderskabet ikke oplyses.

§ 11. Faderskabet anses for fastslået, såfremt den opgivne fader under personligt møde for en politimester (i København overpræsidenten) anerkender at være fader til barnet. Forinden anerkendelsen gøres han bekendt med retsvirkningerne af denne samt med, at han kan kræve sagen afgjort ved domstolene. Er den opgivne fader under 18 år, kræves værgens samtykke til anerkendelsen. Bestemmelsen i retsplejelovens § 257, stk.1, 2. punktum, finder herved tilsvarende anvendelse.

STK. 2. Opnås der ikke anerkendelse af faderskabet, henvises sagen til afgørelse ved retten. Det samme gælder, såfremt det er oplyst, at moderen i avlingstiden har haft samleje med flere, eller det i øvrigt findes betænkeligt at modtage den opgivne faders anerkendelse af faderskabet, jfr. § 6.

STK. 3. Justitsministeren kan bestemme, at anerkendelse af faderskab afgivet i udlandet ligestilles med en her i landet truffet afgørelse.

§ 12. Er faderskabssag ikke rejst i medfør af foranstående bestemmelser, kan sag ved barnets fødsel eller senere rejses af moderen, barnet eller dets værg eller af de i § 18, stk.2, nævnte personer og institutioner.

Kapitel 2. Barnets forsørgelse

§ 13. Forældrene er hver for sig forpligtet til at forsørge barnet. Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under hensyn til forældrenes livsvilkår og barnets tarv.

STK. 2. Opfylder en af forældrene ikke forsørgelsespligten over for barnet, kan overøvrigheden pålægge ham at udrede bidrag til barnets underhold.

§ 14. Bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne. Er

begge forældre ubemidlede, fastsættes bidraget i almindelighed til det for barnets opholdssted til enhver tid gældende normalbidrag. Er barnet avlet ved en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse, skal faderens bidrag ansættes således, at det dækker samtlige udgifter ved barnets underhold.

STK. 2. Bidragspligten ophører ved barnets fyldte 18. år. Bidraget til en datter ophører endvidere, når hun indgår ægteskab, medmindre overøvrigheden bestemmer andet.

STK. 3. Bidrag til undervisning eller uddannelse kan dog pålægges indtil barnets fyldte 24. år.

STK. 4. Bidraget erlægges halvårsvis forud, medmindre andet bestemmes. Barnets bortadoption eller død medfører ikke fritagelse for nogen del af bidraget for den pågældende bidragsperiode.

§ 15. Særligt bidrag kan pålægges i anledning af omkostninger ved barnets dåb, konfirmation, sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning.

STK. 2. Bidrag i henhold til stk.1 kan kun fastsættes, såfremt begæring fremsættes for overøvrigheden inden 3 måneder efter udgiftens afholdelse, medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

§ 16. Overøvrigheden kan til enhver tid ændre et bidrag, når der fremkommer grundet begæring herom. Bidrag, der er forfaldet før begæringens fremsættelse, kan dog kun ændres, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

STK. 2. Bidrag kan kun, når særlige grunde taler derfor, pålægges for en tid, der ligger mere end 1 år forud for begæringens fremsættelse.

§ 17. Aftaler om bidrag til barnet er ikke til hinder for, at der træffes anden afgørelse af overøvrigheden, såfremt aftalen skønnes åbenbart ubillig, eller når forholdene væsentligt har forandret sig, eller aftalen strider mod barnets tarv.

§ 18. Bidrag i henhold til nærværende kapitel tilkommer barnet. Betales et samlet beløb til dækning af bidragspligten, skal

beløbet anbringes i overensstemmelse med reglerne om bestyrelse af umyndiges midler.

STK. 2. Retten til at kræve bidrag fastsat og til at indkræve bidraget har den, der afholder udgifterne ved barnets forsørgelse, såfremt den pågældende har eller ved forældremyndighedens ophør havde forældremyndigheden over barnet eller lovligt har barnet i pleje. I det omfang det offentlige afholder udgifter til barnets forsørgelse, tilkommer retten den pågældende offentlige myndighed eller institution.

Kapitel 3.

Bidrag til udgifterne ved fødslen m.v.

§ 19. Overøvrigheden kan pålægge faderen at udrede bidrag til udgifterne ved fødslen og moderens underhold 2 måneder før og 1 måned efter fødslen. Under særlige omstændigheder, navnlig i tilfælde af moderens sygdom forårsaget ved svangerskabet eller fødslen, kan bidrag pålægges for indtil 4 måneder før og 9 måneder efter fødslen. Bidraget kan pålægges, uanset at barnet er dødfødt.

STK. 2. Endvidere kan overøvrigheden pålægge den, der har eller kan have besvangret en kvinde, at udrede bidrag til de ved en abort forvoldte særlige udgifter.

STK. 3. Bidrag efter denne paragrafs stk.1 forfalder, hvis barnet er født, straks ved bidragsfastsættelsen og ellers til de af overøvrigheden nærmere bestemte tidspunkter. Bidrag efter stk.2 forfalder straks. Bestemmelsen i § 16, stk.2, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til de i denne paragraf omhandlede bidrag.

STK. 4. Bidrag i henhold til nærværende kapitel tilkommer moderen eller den offentlige myndighed eller institution, der har afholdt de pågældende udgifter.

Kapitel 4. Forskellige bestemmelser

§ 20. Undladelse af at afgive de i § 10, stk.1, omhandlede oplysninger straffes med bøde.

§ 21. Justitsministeren fastsætter de til lovens gennemførelse nødvendige forskrifter.

STK. 2. Bidragsresolutioner og overenskomster vedrørende de i loven omhandlede bidrag er fritaget for stempelafgift.

§ 22. Loven træder i kraft den 1. januar 1961. Fra samme dato ophæves, jfr. dog stk. 2 og 3, lov nr.131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab og lov nr.132 af 7. maj 1937 om ægtebørn.

STK. 2. Bestemmelserne i kap.1 og 3 finder med undtagelse af § 5 kun anvendelse med hensyn til børn født efter lovens ikrafttræden. Bestemmelserne i § 5 finder anvendelse også for børn født før lovens ikrafttræden. Det samme gælder bestemmelserne i kapitel 2, dog kun med hensyn til bidrag for tiden efter dette tidspunkt. Reglerne i §§ 14-18 finder anvendelse, også hvor en enkelt mand i henhold til den tidligere gældende lovgivning er anset som bidragspligtig til barnet. Aftaler indgået før lovens ikrafttræden omfattes ikke af bestemmelsen i § 17.

STK. 3. I tilfælde, hvor flere er anset som bidragspligtige til et barn uden for ægteskab, og med hensyn til de i §§ 2 og 26 i lov nr.131 af 7. maj 1937 omhandlede forhold samt i alle tilfælde, hvor nærværende lov efter stk.2 ikke finder anvendelse, gælder bestemmelserne i den hidtil gældende lovgivning.

STK. 4. Indtil 2 år efter lovens ikrafttræden kan sag i henhold til § 5 anlægges af ægteemanden, selv om der er forløbet mere end 5 år fra barnets fødsel.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.